

निष्कृत्या निष्कृतप्रज्ञा हन्तव्या इति निश्चयः । न हि नैकतिकं हत्वा निष्कृत्या पापमुच्यते ।
 तथा भारत धर्मेषु धर्मज्ञैरिह दृश्यते । अहारात्रं महाराज तुल्यं सम्बत्सरेण ह । २०२५
 तथैव वेदवचनं श्रूयते नित्यदा विभो । संबत्सरो महाराज पूर्णो भवति कच्छतः ।
 यदि वेदाः प्रमाणास्ते दिवसादूर्द्ध्वमच्युत । त्रयोदशसमाः कालो ज्ञायतां परिनिष्ठितः ।
 कालो दुर्योधनं हन्तुं सानुबन्धमरिन्दम । एकायां पृथिवीं सर्वं पुरा राजन् करोति सः ।
 द्यूतप्रियेण राजेन्द्र तथा तद्भवता कृतं । प्रायेणाज्ञातचर्यायां वयं सर्वे निपातिताः ।
 न तं देशं प्रपश्यामि यत्र सोऽस्मान् सुदुर्जनः । न विज्ञास्यति दुष्टात्मा चारैरिति सुयोधनः । २०४०
 अधिगम्य च सर्वान्नो वनवासमिमं ततः । प्रव्राजयिष्यति पुनर्निष्कृत्याऽधमपूषः ।
 यद्यस्मानभिगच्छेत् पापः स हि कथञ्चन । अज्ञातचर्यामुत्तीर्णान् दृष्ट्वा च पुनराकथेत् ।
 द्यूतेन ते महाराज पुनर्द्यूतमवर्त्तत । भवांश्च पुनराकृतो द्यूतेनैवापनेष्यति ।
 स तथाऽक्षेषु कुशलो निश्चितो गतचेतनः । चरिष्यसि महाराज वनेषु वसतीः पुनः ।
 यद्यस्मान् न महाराज कृपणान् कर्तुमर्हसि । यावज्जीवमवेक्षस्व वेदधर्मांश्च कृत्स्नशः । २०४५
 निष्कृत्या निष्कृतप्रज्ञा हन्तव्या इति निश्चयः । अनुज्ञातस्त्वया गत्वा यावच्छक्ति सुयोधनं ।
 यथैव कचमुत्सृष्टो दहेदनिलसारथिः । हनिष्यामि तथा मन्दमनुजानातु मे भवान् ।
 ॥ वैशम्पायन उवाच ॥ एवं ब्रुवाणं भीमन्तु धर्मराजो युधिष्ठिरः । उवाच सान्त्वयन् राजा मूर्ध्निपात्राय पाण्डवं ।
 असंशयं महाबाहो हनिष्यसि सुयोधनं । वर्षात्त्रयोदशादूर्द्ध्वं सह गाण्डीवधन्वना ।
 यत्वं मां भाषसे पार्थ प्राप्तः काल इति प्रभो । अनृतं नेत्सहे वक्तुं न ह्येतन्मयि विद्यते । २०५०
 अन्तरेणापि कैन्तेय निष्कृतिं पापनिश्चयं । हन्ता त्वमसि दुर्द्वेषं सानुबन्धं सुयोधनं ।
 एवं ब्रुवति भीमन्तु धर्मराजो युधिष्ठिरे । आजगाम महाभागो वृहदश्वो महानृषिः ।
 तमभिप्रेक्ष्य धर्मात्मा सम्प्राप्तं धर्मचारिणं । शास्त्रवन्मधुपर्कं पूजयामास धर्मराट् ।
 आश्वस्त्यैनमासीनमुपासीनो युधिष्ठिरः । अभिप्रेक्ष्य महाबाहुः कृपणं बद्धभाषत ।
 अच्युते च भगवन् धनं राज्यञ्च मे हतं । आह्वय निष्कृतिप्रज्ञैः कितवैरक्षकोविदैः । २०५५
 अनक्षस्य हि सतो निष्कृत्या पापनिश्चयैः । भार्या च मे सभा नीता प्राणैभ्याऽपि गरीयसी ।
 पुनर्द्यूतेन मां जित्वा वनवासं सुदारुणं । प्रव्राजयन्महारथमजिनैः परिवारितं ।
 अहं वने दुर्व्वसतीर्व्वसन् परमदुःखितः । अच्युताधिकारे च गिरः शृण्वन् सुदारुणाः ।
 आर्त्तानां सुहृदां वाचो द्यूतप्रभृति शंसतां । अहं हृदि श्रिताः स्मृत्वा सर्वरात्रीर्विचिन्तयन् ।
 यस्मिंश्चैव समस्तानां प्राणा गाण्डीवधन्वनि । विना महात्मना तेन गतसत्त्व इवाभवं । २०६०
 कदा द्रव्यामि बीभत्सुं कृतास्त्वं पुनरागतं । प्रियवादिनमचुद्रं दयायुक्तमतन्द्रितः ।
 अस्ति राजा मया कश्चिदल्पभाग्यतरो भुवि । भवता दृष्टपूर्व्वा वा श्रुतपूर्व्वाऽपि वा कश्चित् ।
 न मत्तो दुःखिततरः पुमानस्तीति मे मतिः ॥ वृहदश्व उवाच ॥ यद्वीषि महाराज न मत्तो विद्यते कश्चित् ।